

[Hasle.]

i alle Tilfælde. Man kan tænke sig, at en Gæld — som det ofte er Tilfældet — henstaar uopsigelig fra Ejer til Ejer, idet der slet ikke er tænkt paa Ejers personlige Hæftelse. Vilde det ikke være rimeligt i saadanne Tilfælde at gøre en Undtagelse fra Regelen om, at Gælden forfalder i Tilfælde af Debtors Død?

Jeg understreger igen, at vi fra vort Parti er villige til at gaa ind i en saglig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag, og jeg understreger, at vi gør det under den Forudsætning, at Ministerens Tilsagn staar fast, saa at det er sidste Gang, vi betræder denne efter vor Mening lidt farlige Bane.

Rasmussen (Gylling): Jeg tror, at dette Lovforslag er et nødvendigt Supplement til det Forslag, vi vedtog her i Fjor. Det er sikkert saadan, at mange af dem, der hidtil har kunnet klare sig, nu overfor den Termin, der her omhandles, December Termin 1932, staar i store Vanskeligheder, og det er sikkert ikke de daarligste — maaske er det netop dem, der har været de mest energiske til at klare sig og give hver sit. Derfor tror jeg, at det er rigtigt at tage denne Termin med i samme Omfang som de tidligere. Man venter jo desuden i Landbruget noget bedre økonomiske Forhold, og forhaabentlig vil dette gaa i Opfyldelse. Under disse Forhold er det klart, at der kan komme til at ske dette, at mange Kreditorer muligvis kan se en vis Fordel i at gøre deres Ret gældende overfor de Laantagere, de har noget til gode hos. Ogsaa af den Grund tror jeg, det vil være rigtigt, at man vedtager dette Lovforslag som et Supplement til tidligere Love.

Der er udtalt adskillig Ængstelse for en Lovgivning af den Art, her er Tale om, og vi kan alle være enige om, at det for saa vidt er et farligt Gebet at begive sig ind paa. Men jeg tror nok, at det er absolut nødvendigt, at man afrunder Lovgivningen med denne Lov, og det er ogsaa allerede klart sagt af den højtærede Minister og tiltraadt af andre Ordførere, at man hermed betragter denne Lovgivning som afsluttet.

Det ærede Medlem, der sidst talte (Hasle), udtalte noget, som jeg synes ikke var særlig logisk. Han udtalte, at han ikke tillagde dette Forslag nogen væsentlig Betydning for Landmændene; men et Par Sætninger længere fremme sagde det ærede Medlem, at det gælder om at faa Lovforslaget gennemført, fordi det nu er om at gøre at bevare Slægterne paa deres Gaarde og

Haandværkerne og andre i deres Hjem og Virke. Jeg synes ikke, der er megen Logik i disse Betragtninger; de kan ikke være rigtige begge to. Jeg tror, at dette Lovforslag vil blive hilst med Tilfredshed ude i Landet, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til en velvillig Behandling og en hurtig Gennemførelse af det.

Munch-Petersen: Da jeg tidligere ved Behandlingen af et lignende Lovforslag har pointeret Kommunistisk Partis Stilling til disse forskellige Forslag, som vil søge at skabe en vis Galgenfrist for det bestaaende Samfund, kan jeg her fatte mig kort.

Dette Lovforslag er jo nødvendigt, fordi det viser sig, at den Galgenfrist, som man ved tidligere Lovforslag har sat, ikke har hjulpet, saaledes som man forudsatte det, den Gang man sluttede Kriseforliget i Juni 1932, hvor man gav en vis Henstand, et vist Moratorium, og derfor altsaa nu maa gaa længere i samme Retning. Samtidig fremhæver man naturligvis nu ligesom tidligere, at dette nu er det sidste Skridt i denne Retning. Hvis dette virkelig skal tages bogstaveligt, saa vil Forslaget ikke have nogen større praktisk Betydning udover at udskyde visse Sammenbrud en vis Periode.

Samtidig indeholder dette Lovforslag i § 2, 2det Stykke, en Bemærkning om, at Henstand kan ikke ydes, naar det ikke kan anses for overvejende sandsynligt, at Henstanden vil gøre det muligt for vedkommende at fortsætte Bedriften og opfylde sine Forpligtelser. Jeg vil gerne spørge, hvorledes man vil praktisere denne Bestemmelse. Det er jo ganske tydeligt, at hele Situationen er saaledes, at en Række Smaabrugere og andre i lignende Stillinger trues med Bankerot, trues med at rammes saa haardt, at de ikke er i Stand til at fortsætte deres Bedrift, til Trods for de faa Lempelser, der her gives. Mener man da virkelig, at dette Lovforslag og de andre mindre Lempelser, som man har villet give, skulde være tilstrækkelige? Hvis man ikke vil gaa ud fra, at de virkelig er tilstrækkelige til at sikre alle Smaabrugere og alle Smaabedrifter at kunne fortsætte, vil man ved denne Bestemmelse faktisk gøre denne Lov illusorisk. Dette viser jo ogsaa, at det er noget Lapperi, en vis ny Galgenfrist, man her sætter, efter at den forrige Galgenfrist har vist sig ikke at være lang nok og ikke har kunnet hjælpe ud over den herskende Krise.

Justitsministeren (Zahle): Lovforslaget har jo faaet en overordentlig velvillig Modtagelse af samtlige ærede Talere und-